

Anhang

til

1851.

Rigsdagstidenden

N° 58.

Tredie Session.

(Fortf. af Lovudkast om Barbeernæring.)

3 Forbindelse med denne hele Omordning er det derhos ogsaa anseet for ønskeligt, at det hele Laugsvæsen i denne Næringsgreen aldeles ophører, idet man med Kjøbenhavns Magistrat maa være enig i, at om end Bedligholdelsen af en Laugs- eller Corporationsforbindelse forsaavidt kunde ansees som hensigtsmæssig, som Svendene da kunde vedblive at erlægge Tidepenge, og Communen derved befries for endeel Sygehjælp, have dog slige Corporationsforbindelser mellem en fri Nærings Udøvere deres ikke lidet betænkelige Sider, navnlig fordi de lettelig ville tendere til et egentligt Laugsvæsen, og at desuden et egentligt Svendes og Drengehold ikke synes foreneligt med Barbeernæringens Frigivelse.

Idet man saaledes i det Væsentlige maatte tiltræde det hele Forslag til Barbeernæringens Omordning vare der dog 3 Puncter, hvorom det, forinden Sagen forelagdes Kongen og derefter Rigsdagen, ansaaes ønskeligt at høre det Kongelige Sundhedscollegii Mening, nemlig: 1) forsaavidt de Barberer der ikke havde licentiam practicandi, for Eftertiden heller ikke skulde have Ret til at udføre visse med Barbeernæringen hidtil forbundne Chirurgiske Forretninger, navnlig Aareladning og Tænders Udtrækning; 2) om Ophævelsen af Examen for Barbeersvendene, samt 3) om Lægernes og Barberernes Forpligtelse med Hensyn til Tilskadefomme.

Paa Ministeriets Opfordring yttrede bemeldte Collegium ad Nr. 1, at Tandudtrækning ofte er en saa vanskelig og i ethvert Tilfælde en saa vigtig Operation, at den ikke burde foretages af Andre end autoriserede

Læger, hvorimod det formeentes, at Aareladning saavel som Kopsætning efter en Læges Ordination vel kunde betroes Andre, men dog ikke, saaledes som af Commissionen til Barbeervæsenets Ordning foreslaet, Hvemsomhelst, naar blot Forretningen foretages under en autoriseret Læges Ansvar. Collegiet foreslog derfor, at man herved adopterede den samme Praxis, som i de sidste Aar er bleven fulgt med Hensyn til Kopsætning af Fruentimmer, nemlig at de Personer, der uden at være autoriserede Læger, maatte ønske Tilladelse til at aarelade og kopsætte efter en Læges Ordination, forpligtedes til at aflægge en Prøve for Overkirurgerne paa Hospitalerne, og at, naar Prøven af disse fandtes tilfredsstillende, den fornødne Tilladelse da meddeelttes giennem Sundhedscollegiet, men at, ligesom denne Erhvervskilde burde staae aaben for Enhver, der beviste at være i Besiddelse af den dertil fornødne Kundskab og Færdighed, saaledes burde paa den anden Side Kundskab til disse Forretningers Udførelse ikke paalægges Barbererne som en Forpligtelse. Og da det derhos ansaaes en Prøve paa Færdighed i at paasætte Tgler, forbinde, anvende Klysteer, Omslag o. desl. for usornøden, kom det saaledes ogsaa ad 2 til det Resultat, at Svendexamen kunde bortfalde. For den forøgede Uleilighed, de nysnævnte Prøver vilde medføre for Hospitalslægerne, foreslog Sundhedscollegiet at tillægge dem et Honorar af 5 Rbd. for hver Aspirant. Ad Nr. 3 deelte Collegiet ligeledes den Anskuelse, at der med Hensyn til den Forpligtelse, der skulde paahvile Barbererne til at modtage Tilskadefomme og besørge en Læge tilkaldt eller efter Omstændighederne drage Omfang for, at den Syge bringes til Hospitalet, paa hver